

[Hans Hækkerup]

Til gengæld bemærkede jeg ikke mindst Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Fischer. Det lød, som om han fuldstændig overså, at Nicaragua befandt sig i en speciel situation, der er forskellig fra situationen i de andre centralamerikanske lande, simpelt hen fordi verdens stærkeste magt fører krig mod Nicaragua – o.k. ved stedfortrædere, men det er USA, der holder liv i contraerne økonomisk og militært. Det kan selv hr. Fischer ikke være i tvivl om. Det anbringer selvfølgelig Nicaragua i en helt speciel situation.

Jeg er også sikker på, at hr. Fischer ikke er ubekendt med, at det har man indset i EF, hvor man faktisk yder en meget stor del af den samlede bistand til Centralamerika til Nicaragua. Det er der ikke noget mærkeligt i, synes vi, men jeg forstår, at hr. Fischer er meget bekymret over EF's bistandspolitik.

Så havde hr. Skrum-sager Skau en bemærkning om, at dette forslag var en manifestation uden relation til virkeligheden. Det var flotte ord. Nu ved jeg ikke, hvor meget hr. Skrum-sager Skau kender til den centralamerikanske virkelighed, men det vil i hvert fald være bekymrende, hvis hans kendskab er lige så ringe som det, han her demonstrerer til den danske politiske virkelighed.

Udenrigsministeren havde en bemærkning, som faldt mig for brystet. Det var om den opfordring, som ligger i vores forslag, til at oprette en dansk bistandsmission/ambassade i Nicaragua. Det lød, som om udenrigsministeren mente, at en sådan opfordring kunne regeringen bare lade passere. For at undgå unødigt tvivl om dette punkt vil jeg godt spørge udenrigsministeren: Hvis dette forslag vedtages i Folketinget, vil ministeren så følge det op og oprette en dansk ambassade i Managua?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

For at få det sidste klaret med det samme, så tror jeg, jeg har gennemgået de rent statsretlige forhold her: Det er regeringen, der træffer afgørelsen. Vi lytter til de gode råd, der bliver givet, herunder vedtaget. Det er regeringen, der træffer afgørelsen. Men jeg har allerede gjort opmærksom på, hvorfor det af en lang række strengt saglige grunde med meget stor sandsynlighed ikke bliver Managua, der får en dansk ambassade i Centralamerika.

Så vil jeg godt kommentere et par af de bemærkninger, som de meget talende herrer kom med under debatten, hvor både hr. Hans Hækkerup og hr. Jørgen Estrup og hr. Riishøj begrundede deres forslag med, at regeringen ikke havde levet op til Folketingets ønske om en markant stigning i bistanden. Jeg forsøgte rent faktisk at dokumentere i mit første indlæg, hvorfor der var sket en så stor stigning. Det tilbageviser hr. Jørgen Estrup ved at sige: Jamen det er jo ikke gavebistand, det er lånebistand. Jeg har forklaret, dels at gaveelementet er 74 pct., dels hvorfor lånene ud fra en række rent saglige hensyn faktisk passer sig bedre i et land med et nedslidt kapitalapparat og en god administration og en forholdsvis god infrastruktur som Nicaragua.

Hr. Riishøj hænger sig i den rullende femårsplan, hvor jeg dels skal gøre opmærksom på, at det er et foreløbigt eksemplar, hr. Riishøj har, dels at de 50 mio. kr., der er nævnt her, er et meget forsigtigt skøn med al den usikkerhed, der ligger i, hvad man overhovedet kan få afløb for i de kommende år. De tal, jeg nævnte i mit indlæg, er de korrekte for i år og næste år. Til næste år regner vi med, at der skal udbetales over 100 mio. kr. til Nicaragua. Det vil sige, at vi allerede ligger på det niveau, man sigter på i Socialdemokratiets og De Radikales forslag. Vi har den stigning, Folketinget har ønsket, så den skal man altså ikke komme stikkende med som begrundelse for, hvorfor dette forslag skal fremmes.

Debatten har med al ønskelig tydelighed vist, at det er politiske grunde, der ligger bag, at det er ønsket først og fremmest at lave en demonstrationspolitik over for USA. Til det brug er der kommet en del påstande om situationen i Nicaragua, som jeg bliver nødt til at kommentere med en henvisning til nogle rent faktiske forhold, da man nu har blandet bistandspolitik og udenrigspolitik sammen i de forslag, man har lagt frem her.

Når man hævder, at Nicaragua i modsætning til andre lever op til fredsplanens betingelser, er det ikke rigtigt. Det er korrekt, at man i Nicaragua har genåbnet La Prensa og Radio Catholica, man har indledt indirekte kontakter med contraerne, men der er altså nogle hårde kendsgerninger, som lige skal føjes til.

Den amnesti, der er erklæret fra sandinisterens side, omfatter kun omkring 1.000 fanger ud